

Publicerad 2012-08-03 21:02 av NågonAnnans

Semestrar är inte alltid glamor, ibland många jobbiga minnen flyter upp...

<http://www.youtube.com/watch?v=Ed0Nf6TFu-8>

Det utsatta barnet

Har nyss gjort en kortare resa,

en resa så smärtsam som få,

en resa som tog det jag hade,

när jag var liten och trodde på livet, så.

Dofterna stack i min näsa,

tårarna brände som eld,

där jag vistats mot min vilja

för mitt val var ingen, inte ens valet av mig själv.

Scenerna utspelat sig åt det sorgsna

jag var ju bara ett litet barn.

ni var min trygghet och värme,

livet blev dock som ett onystat garn.

Det där ledsna och sorgsna,

blev min livsmelodi,

genom livets sorger och vägar

ensam jag vandrat utan ordet VI.

vindar som varit så hårda

så mitt egna gått sönder, allt jämt

ensam jag vandrat på stigar,

så vuxna borde ha skämts.

När jag behövde ett knä att vila mig i

då fans bara spott och spe,

det är därför jag blivit så liten,

fast jag alltid önskat få vara med...

Livet är verkligen en skola

för vissa utan kompass,

man gör det man tror är rätt.

Fast man bara legat till last..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren NågonAnnans med Poeter.se id #19302 innehar upphovsrätten